

Η αγάπη προς τον Χριστό θεραπεύει.

Άγιος Πορφύριος Καυσοκαλυβίτης.

Είδα και την Β. αυτές τις ημέρες – είπε κάποτε ο όσιος Πορφύριος – και της λέω «αν δεν προσπαθής στην αγάπη του Χριστού, αν δεν προσπαθήσης να ερωτευθής όντως με σφοδρό έρωτα τον Χριστό να γίνης αγία, δεν θα απαλλαγής από αυτό που έχεις, αλλά έτσι θα παιδεύης τους αδελφούς γύρω σου και εσύ θα μελαγχολής και θα αγριεύης και θα στενοχωριέσαι. Ενώ, άμα δοθής στην αγάπη του Χριστού, όλα αυτά τα βάσανα που έχεις και τις αντιδράσεις, θα γίνουνε όλα αγάπη και θείος έρωτας και δοξολογία και ευχαριστία στον καλό μας Χριστό. Βάλτο καλά στο μυαλό σου, αν δεν κατορθώσης να γίνης έτσι, θα παιδεύης και τους Πνευματικούς σου και τους άλλους».

Όταν τον ζης τον Γέροντα, τον αγαπάς τον Γέροντα και ο Γέροντας σε αγαπάει και έτσι είναι εκείνο που λέγω ομοϊδεάτες, ομόψυχοι.

«Όπου εισί δύο ή τρεις εις το εμόν όνομα συνηγμένοι, εκεί εν μέσω αυτών ειμί και εγώ», να αυτός είναι ο Χριστός. Τι είναι ο Χριστός; Το κεφάλι.

Εγώ, εσύ, η Κατερίνα και ο Χριστός είμαστε τέσσερις και είμαστε ένα, και όμως έτσι είναι η αλήθεια, η πραγματικότητα, η πνευματικότητα, είναι όπως τα λέω, φαίνονται ίσως γελοία και ας πούμε δυσνόητα, αλλά στην πραγματικότητα έτσι είναι, δες τι ωραία πράγματα, «Δόξα Σοι ο Θεός!».

Μπορεί, ας πούμε, να υψώνη ένας τας χείρας του προς τον Θεόν και όλοι μαζί (να λένε) «Δόξα Σοι ο Θεός!», διότι ο Θεός δοξολογία θέλει. Ε! όχι και παράκληση όλη την ημέρα.

Ξέρεις τι έχει να πη δοξολογία, βρε; η πιο ωραία προσευχή. Να μας ελεήσει (ο Θεός) να είμαστε πάντα κοντά Του να Τον δοξάζουμε ... σαν τους αγγέλους Του. Μεγάλη η δοξολογία, μεγάλο πράγμα, μεγάλα και υψηλά λόγια· πω! πω! πω! «Συ ει μόνος Άγιος», κλπ. Εσύ είσαι μόνος Άγιος, Εσύ είσαι μόνος Κύριος.

Θεέ μου, ελέησέ μας· (είμαστε) αχρείοι δούλοι Σου οι ταπεινοί και ανάξιοι να σε υμνούμεν και (να) σε δοξάζομεν, η μεγάλη σου αγαθότης μας αξιώνει όμως σε αυτή την χαρά. Συ που σε υμνούσι Άγγελοι, Αρχάγγελοι, Αρχαί, Κυριότητες, τα Σεραφείμ και τα Χερουβείμ και πάσαι αι ουράνιαι δυνάμεις αγγέλων και αρχαγγέλων.

«Χαίροις μετά Θεόν η Θεός, τα δευτερεία της Τριάδος η έχουσα». Η Αγία Τριάς πρώτη, δεύτερη η Παναγίτσα μας.

Άφησα τον πατέρα μου και την μητέρα μου που με γεννήσανε και τώρα ο πατήρ μου (είναι ο Θεός) και η μήτηρ μου (είναι η Παναγία) και εγώ κοντά τους δεν είμαι ορφανός.

Μεγάλο πράγμα η ορφάνια. Όποιος υστερήθηκε τους γονείς του τους σαρκικούς, έγινε δυστυχισμένος εις την ζωή. Όποιος υστερήθηκε τους γονείς τους σαρκικούς και προσελάβετο τους γονείς τους πνευματικούς, έγινε άγιος και ευτυχής εις την ζωή. «Ο πατήρ μου και η μήτηρ μου εγκατέλειπόν με, ο δε

Κύριος προσελάβετό με». «Ο φίλων μητέρα ή πατέρα υπέρ εμέ ουκ έστι μου άξιος».

Από το βιβλίο: «Ο Όσιος Πορφύριος (Μαρτυρίες – Διηγήσεις – Νουθεσίες)». Έκδοση «Ενωμένη Ρωμηοσύνη», σελ. 213, 218.

Πηγή : <https://www.koinoniaorthodoxias.org/>